

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 62.

Maribor, dne 3. junija 1912.

Letnik IV.

Valovanja v svetovni politiki.

Položaj v svetovni politiki postaja vedno bolj razdražen. Dolgotrajnost italijansko-turške vojske povzroča, da rase med državami nezaupnost in svetovno časopisje je že polno kombinacij in ugibanj o avrih ententah in združitvah. To ugankovanje dela vročo kri in ker je na delu mnogo takih, ki iz zamotane položaja kujejo kapital, zato je vsa situacija vedno bolj nesigurna.

Ce človek sodi po glasovih, ki jih čuje iz tuje- ga časopisja, potem mora biti uverjen, da posamezne države ne smatrajo svojih interesov s sedanjimi zvezami zadostno zavarovanih ter da iščejo zato novih opor in zaslomb. Posebno v angleškem časopisju je opaziti neko razburjenje, odkar je razvila Italija v Sredozemskem morju svojo akcijo napram turškim otokom. Svetovno časopisje se s tem vznemirjenjem angleške javnosti obširno bavi, ker po splošnem mnenju ne bo ostalo brez posledic za bodoči razvoj evropskih odnošajev. Kakor se obče trdi, ni položaj, ki je nastal vsled dogodljajev v Egejskem morju, samo „angleška skrb“, ampak splošna „svetovna skrb.“ Brez dvoma je, da je zašla modrost diplomacije v skripce, katerih prej ni videla, ker je prišlo marsikaj vse drugače, kakor so zasnovali diplomati v svojih salonih.

Složno postopanje Italije in Rusije v vprašan- jih bližnjega vzhoda obrača vedno bolj naše pozor- nost političnega sveta. Ta pozornost postaja še tem bolj napeta, ker zahteva italijansko javno mnenje, naj Italija zasedene otoke trajno osvoji. Rusija, ki v tem očitno podpira Italijo, se nahaja v nemalem nasprotju s svojo zaveznicjo Francijo, ki je dala Turčiji v veliko jezo Italijanov na razpolago denarna sredstva za nadajevanje vojske. Ti pojavi povzročajo angleškim politikom mnogo nemirnih noči, ker se boje za svoj vpliv v Sredozemskem morju, kate- remu grozi Italija. Ako se Italija vgnezditi na sredozemskih otokih, potem je njena moč v Sredozemskem morju znatno poskočila in ona postane faktor, s katerim bi se moralo vrlo računati. Tudi se smatra okolnost, da delate Rusija in Italija sporazumno za

sredstvo, s katerim naj se priklene Rusijo na tro- zvezo.

Vse to povzroča, da razmerje med Rusijo in Francijo ni več tako neskaljeno, kakor prej. Poveča- va pa še to napetost Francija, ki po ruskem mnenju preveč simpatizira z Anglijo. „Nowoje Vremja“ je iztaknila v teh dneh, da je Rusija pričakovala od francoske vlade izdatne pomoči v Kini, da se je Francija postavila na stran Anglije.

Iz vsega tega sklepajo angleški pesimisti, da je nevarnost, da bi se Rusija oddaljila od tripelen- tente, ker bi bilo to za njo mogoče združeno z ugod- nejšimi posledicami. Raditega se Angleži sedaj posebno trudijo, da bi utrdili prijateljstvo med njimi in Francozi. Odlično glasilo konservativcev „Morning- Post“ odločno zahteva, naj se spremeni prijateljski sporazum v čvrsto zvezo, ki naj bi se sklenila še pred prihodom novega nemškega poslanika Marsha- lla v Londonu. Temu nemškemu diplomatu pripisuje zgoraj omenjeni list nalogo, da prevari liberalno vlad- do Velike Britanije o pravih ciljih nemške politike in jo uspava v krivo sigurnost. Predlog o zvezi je na- šel na obalah Seine ugoden odmev v moralnem ozi- ru, toda strah v praktičnem. Francosko časopisje za- to uljudno in fino pripominja, da so Angleži pač preveč praktičen narod, da ne bi uvideli, kako mo- ra normalna in življenja zmožna zveza temeljiti na enakosti koristi in enakosti rizika.

Pa tudi med angleškim časopisjem se oglaš- a mnogo glarov, ki svare pred prenapetostjo. Zlasti še vladno časopisje je rezervirano. Če prav smatrajo liberalna glasila misel o zvezi za omamljivo, ven- dar opozarjajo, da ni upati, da bi se mogel tako hi- tro rešiti problem o varnosti britanskega cesarstva, kakor mislijo nekateri politiki. Po sodbi angleških strokovnjakov je namreč tvornljivo, če bi mogla francoska mornarica varovati angleške koristi v Sredozemskem morju. Francoska mornarica po teh zatrdilih ni kos združeni mornarici Avstro-Ogrske in Italije.

Tako vidimo, da je kombinacij o grupiranju držav dovolj. Gotovega sicer ni še ničesar in je vse v megleni bodočnosti, kaže nam pa to vsekakor, ka- ko resni so dnevi, v katerih živimo.

* * *

Vse to je slednjič tudi zvedel deželni predsed- nik grof J., ki je bil pravičen, toda neizprosno od- ločen in strog mož.

Nekoga dne je dobila Franica pisemce, v ka- terem jo je pozval k sebi sam deželni predsednik. Ko je prišla deklica pred grofa, jo mož sočutno po- vpraša, kako in kaj, in deklica mu je moralo povedati celo svojo srčno zadevo.

Ko je končalo dekle svoje pripovedovanje, te- daj je silno grdo gledal deželni predsednik. Ne ene prijazne besede ni več zinil visoki gospod, marveč načekal je le prav naglo pisemce, je zapečatil in zarenčal nad dekletom:

„Dekle, nesi takoj to pismo oficijalu Šterbaku;

dobiš ga prav sedaj gotovo v njegovem stanovanju.“

„Ekscelenca“, je odgovarjala Franica, „jaz pa vendar ne morem . . .“

„Takoj mi odnesi pismo! Jaz svojih ukazov ne ponavljam dvakrat“, je rentočil mogočni gospod in gledal je pri tem tako hučo, da je upadel deklici kar ves pogum, da se ni upala prav nič več opore- kati, marveč skušala je čim preje izginiti iz sobe strogega moža.

Ko je pa stopila Franica iz hiše predsedniko- ve na cesto, tedaj je še le prav spoznala, v koliko zažrege jo je spravil grof J.

Slutila je Franica, da je v pismu bržkone za- pisano, da mora Šterbak ostati pri svoji dani besedi; tega ukaza pa vendar ne more sama izročiti nezvestemu svojemu ženinu. Toliko ponosa, tako si je mislila deklica, moram pa vendar imeti kot ljublan- sko dekle, da se ne ponižam tolikanj. Srčim bi me bilo tako, da bi menila, da se moram pogrezniti v tla, ko bi morala gledati Jurija, ko bo bral to-le pismo.

Šla je torej k sosedu, k Pogorevčevi Zefi, s prošnjo, naj ona prevzame to nalogo in naj izroči Šterbaku predsednikovo pismo.

Shodi.

Sv. Trojica v Halozah.

Za zgornje Haloze je bila letos trojička nede- lja izrednega pomena. Pri Sv. Trojici v Halozah je bila velika, krasna cerkev pri slovesnem opravilu natlačeno polna pobožnega, dobrega haloškega ljud- stva, kateremu je prav do srca govoril gospod dr. Hohnjec iz Maribora o dolžnosti do Boga, vere in cerkve ter o sredstvih, katera naj rabi zlasti naša mladina, da se obvaruje pred nevero in versko mlačnostjo, pred tisto strašno rečjo, ki vniči narod in ga potrebi iz zemeljskega površja.

Popoldan je bilo v Marijino družbo, za katero je gospod p. Lenart Vaupotič z veliko vnmemo izvršil vse predpriprave, sprejeto 73 deklet prvokrat v na- ši župniji. Ta gamljiva slovesnost je zopet privabila polno ljudstva v prostorno farno cerkev. Dr. Hoh- njec je v prisrčnem nagovoru naslikal srečo in dol- žnosti Marijinega otroka.

Po večernicah pa tudi mladeniči niso zaostali; tudi njim je govoril mlačno ljubeči gospod probudi- telj dr. Hohnjec, kakor vsemu na velikem cerkvenem prostoru polno zbranemu ljudstvu velezanimive, pri- jetno prepričevalne besede, katere so bodrile k izob- razbi in organizaciji zlasti mladine in so dovedle tro- jičke mladeniče do tega, da so si ustanovili Mladeni- ško zvezo, h kateri se je oglasilo 32 mladeničev. V društveni čitalnici so si izbrali sledeči odbor: Hren Jožef, predsednik; Pernek Anton, podpredsednik; Kolar Mihael, tajnik; Fuks Matevž, tajnikov name- stnik; Svenšek Franc, blagajnik; Lozinšek Jožef, blagajnikov namestnik; Svenšek Jožef, knjižničar. Prihodnji sestanki mladeničev bodo vsako prvo ne- deljo v mesecu.

K sklepu je lepo in šaljivo poučno izpregovo- ril mladeničem gospod Jožef Kranjc, kaplan žetals- ki, kako bodo dospeli mladeniči s pomočjo Mladeni- ške zveze do tega, da bodo imeli pozneje v žepu kaj, še več pa v glavi.

Navdušujoč mladeniče za vse, kar so danes ko- ristnega slišali in vabeč na mnogobrojno svidenje prvo nedeljo v juliju, sklene domači voditelj mlade- ničev gospod P. Rafael Poterč vesel in pomenljiv prvi mladinski shod pri Sv. Trojici v Halozah.

Pogorevčkova Zefa je bila devica v srpanu in po celi Ljubljani in okolici znana zavoljo svojega — strupenega jezika.

Ali naj ti popišem, ljubi bralec, Zefo? Ne bom ti je popisoval, rečem in povem ti le toliko, da je bila Zefa šepasta, škilasta in grbasta in vrhu tega pa tako nevstrašena, da bi se ne bila zbalala tudi še ne treh dragoncev.

Ni bilo treba prositi dolgo Zefe, takoj je bila pripravljena nesti pismo k oficijalu Šterbaku, tem rajše, ker vsebine pisma ni vedela in ker je že zda- vno čula, da se je iz ošabnosti odpovedal Frantei.

Pol ure pozneje je že krevsala naša Zefa proti stanovanju oficijalovom.

Ko je Pogorevčkova Zefa vstopila v stanova- nje, jo je hotel Šterbak nezaslišano odsloviti, kajti bal se je, da ga bo hudobna Zefa pošteno oštela za- voljo njeni sosedu Pavlinovi Franici dane in snede- ne besede.

Kaj naglo pa je postal Šterbak skrajno prija- zen, ko je zvedel, da prinaša Zefa predsednikovo pi- smo, katero je takoj odprl. Bral pa je to-le:

Gospodu oficijalu Šterbaku!

V teku štirinajstih dneh se imate poročiti z osebo, katera vam izroči to pismo. Ako se mojemu povelju protivite, zgubite službo in vrhu tega jih dobite s palico petdeset.

Grof J., predsednik,

Ko je Šterbak to prebral, je menil, da se ruši hiša najt njim. To strašilo naj on poroči, nemogoče, toda dobro je tudi vedel, da grof J. nobene šale ne pozna.

Bila pa mu je tudi prikrita stran njegovega te- lesa tako ljuba in draga, da bi ji petdeset udarcev s palico nikakor ne privoščil.

In njegova lepa službica, ta mu je bila pa še ljubša.

Vedno bolj in bolj si je ogledoval Zefo, katero mu je strogi grof nakomandiral za nevesto. Kako po-

PODLISTEK.

Moremo in moramo.

Bilo je leta 1834, torej v času, ko so pri viso- kih uradih vladali še jako brezobzirno, v časih, ko — po našem pregovoru — palica ni le pela nove mar- še, marveč ko je igralo to orodje tudi pri čestnijah v Avstriji še jako imenitno, tu in tam jako občutlji- vo ulogo.

Prav v tisti dobi je bil pri deželni vladi v Lju- bljani uslužben za pisarja mož Jurij Šterbak.

Ta je imel nevesto, Pavlinovo Franico, pošte- no, a priprosto ljubljansko dekle. Glede poroke sta se že dogovorila, imela se je vršiti o sv. Martinu in Franica je imela pripravljeno že vso balo.

Prav takrat pa je nastopilo veliko pomanjkan- je med uradniki in tako je splezal na lestevici časti naš Jurij iz malo poznanega mesta priprostega pi- sarja na častnejše in mastnejše mesto deželno-vlad- nega oficijala.

Ta ne tako hitro pričakovani napredek je pa imel posledico, da se je našega novo pečenelega ofici- jala lotil hučič napuh.

Zavestno je korakal gospod Jurij Šterbak po glavnem trgu ljubljanskega mesta in postal je tako imeniten, da se mu je dozdevalo, da bi segel preniz- ko, če bi si zbral za svojega življenja tovarišico — Pavlinovo Franico.

Začel je mož gledati po ljubljanskih punicah boljše vrste, Franici pa je sporočil, da z njuno po- roko ne bo nič.

Kaj se ni zvedelo vse zlasti takrat po ne še ra- vno veliki Ljubljani. Tako se je zvedelo tudi to in Franica je menila, da iz same sramote, katero ji je napravil oficijal Šterbak, kar nič več ne more med žive ljudi. Bolela jo je ta nezaslužena sramota toli- ko, da je skoro obolela.

Vojnik.

Zborovanje Slovenske kmečke zveze je otvoril domači gospod župnik Potovšek, na kar so si zborovalci izvolili predsednikom g. Bikovšeka in podpredsednikom g. župana Lipoška.

Nato je podal dr. Korošec poročilo o delovanju državnega zbora in dr. Benkovič poročilo o slovenski obstrukciji v deželnem zboru.

Zborovalci so odobrili stališče naših poslancev ter izrekli željo po večkratnih enakih shodih.

Politični pregled.**Državni zbor.**

Dunaj, 31. maja.

Brez cilja, brez smotra drdra parlamentarni voz počasi naprej. Kam bomo privozili, še nihče ne ve in megle, ki so pred nami, se razgrinjajo le za toliko, da vidimo komaj od dne do dne pred se. V parlamentu ni nikake konsolidirane večine, ki bi imela enotno voljo rešiti te in te zadeve, vlada pa tudi noče pričeti z iniciativno politiko. Vse skupaj je eno samo veliko cindanje, pomešano sem in tja z intrigami in osebnimi aspiracijami. Kar pa ni dovolj zaniman položaj doma pri nas, to izpopolnjuje še vpliv obupnega položaja na Ogrskem, kjer so dosegle politične zmede vrhunec. Saj smo prišli v kraljevini sv. Stefana vendar že tako daleč, da so postali stari reakcionarni nasprotniki volilne reforme, kakor sta Appony in Andrassy, njena zagovornika, samo da lahko izrabljata to popularno sredstvo v strmo glavljenju grofa Tiszze, ki je dejanski ravno tak nasprotnik volilne reforme, kakor njena sedanja pospeševalca Appony in Andrassy. Tako važna in vlepomembna zadeva, kakor je razširjenje volilne pravice na ljudske mase, ki jo je tudi kralj že proglasil za del Lukácssevega vladnega programa, je postala igrača v rokah njenih najhujših nasprotnikov. Appony, Andrassy, Kossuth et consortes, ta družba žalostnega spomina, se postavlja v pozo prijatelja demokracije, kozel je postal vrtnar. Opozicija, ki je bila v času, dokler je bila na krmilu, najzagrizenejša nasprotnica vsakih pravic širokih ljudskih slojev, hoče naenkrat izsiliti volilno reformo iz vlade, ki jo ima v svojem programu, a ne sme radi Tiszovega terorja z njo na dan. Ali ste že videli ogabnejšo igro z ljudskimi pravicami in s kraljevo besedo?

Pa pustimo te kaotične razmere. Bolj ko se človek vplavlja v naše politične odnose, bolj postaja pesimističen. Kamor pogleda, nikjer ne vidi svetle točke, ampak samo zgoščevanje megl. Najkrajša pot je, če se vdamo v usodo in verujemo, kakor Turki v kismet. Zakaj bi morali skrbeti ravno mi, ki se nas redno poriva ob stran in pritiska ob steno, da ne bo naša parlamentarna lačija trčila ob ledenik. Zgubiti ne moremo mi ničesar, med tem ko je neštevilno turgih, za katere je to vprašanje vitalnega pomena. Naj skrbje in gledajo ti faktorji, da se razprše megle in krene naš politični voz na pravo cesto in v pravo smer. Če se nas primerno povabi, smo seveda vedno radevolje na razpolago, da pomagamo. Da bi pa mogoče mi garali in vlačili za žive in mrtve, ko nečeno pa mogoče v zahvalo slišali slovo: Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, der Mohr kann gehen, tega ne maramo.

V naslednjem podamo kratko poročilo o dogodkih današnjega dne v državnem zboru:

V plenarni seji sta pri skrajno slabem zanimanju najprvo govorila generalna guvernica k službeni pragmatiki, dr. Steslowicz in baron Hock.

Nato se je prešlo v specialno debato. Govoril je najprvo glavni odsekov referent dr. Ceh, za njim pa več minoritetnih poročevalcev.

magati? Pomoči ni, si misli Šterbak, ugriznimo torej v to tako kislno jabolko.

Skoraj ihteče je vprašal Zefa:

„Koliko ste pa stari?“

„Kaj vas pa to briga“, je sedaj zarohnela Pogorčekova Zefa, „vsekako bi bila lahko vaša stara mati.“

„Tri sto medvedov!“ je zdihoval oficijal. „Ali imate hišo, ali imate kaj denarja?“

„Kaj vam je to mar?“ je lajala Zefa.

„Biti mi mora mar“, je ječal oficijal, „jaz se moram poročiti z vami.“

Komaj začuje to Zefa in že je planila proti njemu in pripeljala mu te gorko zaušnico.

„Tukaj jo imaš“, je besnela Zefa, „jaz sem pošena ženska in kaj takega ne prenesem, zapomni si to, ti grinta ti, grintasta!“

„Strašno, grozno“, je moledoval gospod Šterbak, „pa vzeti vas moram, sicer jih dobim s palico petdeset.“

„Zaslužili bi jih tri sto, vi, lump!“

„Jaz zgubim svojo službo!“

„Saj je niste vredni, škrice vi, pokvčeni!“

„Oh — oh — oh — vzeti vas moram, predsednik ukazuje, berite to pismo, predsednik je neizprosljiv!“

„Jaz vas ne maram. Kaj naj počnem s takim škricom? Meni grof ne bo ukazoval.“

„Zefa! Ako ne ubogate, boste zaprta!“

„Kaj? Jaz zaprta? Bomo videli!“

„Pojdiva k predsedniku!“

„Magari k cesarju!“

Po prekinjenju te debate se je nadaljevala razprava o nujnem predlogu glede reforme hišno-najemniškega davka. Govoril je nemški svobodnjalec dr. Langenhahn.

Po še nekaterih manjših zadevah je bila seja ob ¼4. uri popoldne zaključena.

Prihodnja seja je radi praznika v četrtek že v pondeljek popoldne.

Razun plenarne seje je zborovalo več odsekov. Proračunski je imel sejo predpoldne pred plenarno in popoldne. Predpoldne je govoril kot prvi poslanec dr. Korošec. Izvajal je: Koalicija velikih strank se je pokazala za nezmožno za vsako pozitivno delo in je povzročila, da smo s celim parlamentarizmom zabredli v mlakužo. Nadalje je razpravljal o slovanofobni metodi na celem jugu in izrekel upanje, da se bodo te razmere zboljšale, ko se bodo združili vsi Jugoslovani monarhije. Govorili so še Marekhl, Choc in Nemeč, nakar je bila predpoldanska seja zaključena. Popoldnanska seja je bila pa že kmašu po otvoritvi zopet zaključena, ker je bila nesklepna. Domači penati imajo za ljudske zastopnike vedno nekaj zelo privlačnega.

V brambnem odseku je govoril minister Heindl, v ustavnem se je nadaljevala razprava o društvenem zakonu, v pododseku odseka za državne nastavitve se je razpravljalo o službeni pragmatiki za učitelstvo.

Kakor kažejo vse te seje, poslanci nikakor ne pasejo lenobe in delajo pridno. Zdi se nam samo, da je mnogo truda potračenega povsem brez potrebe, da bi moral biti pri smotrenem delu efekt toliko marljivosti ves drugačen, kakor je v resnici.

Konferenca radi vladnega davčnega načrta.

Pri finančnem ministru se je dne 30. maja vršila konferenca načelnikov velikih strank v zadevi vladnega davčnega načrta. Jugoslovane je zastopal na konferenci poslanec dr. Šusteršič. Od vlade se je zahtevala hitra reforma davka na žganje in osebno-dohodniškega davka. Tekoči teden bosta imela konferenco oba pododseka fin. odseka.

Portugalsko.

V portugalski zbornici je grajal zmerni poslanec Martino način grdega postopanja s političnimi jetniki. Razprava je bila burna in se je razvila v pretepi. Martino in radikalni poslanec Amaro sta se pretepała s pestmi. Galerija se je zavzela za Amara in bi se bila rada vmešavala v pretep. Predsednik zbornice je takoj ukazal izprazniti galerije in je prekinil sejo.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Kn.-šk. duhovnim svetovalcem je bil dne 2. junija, ob priliki kanonične vizitacije in sv. birmne imenovanosti častiti gospod Jernej Frangež, župnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Kardinal Katschthaler zbolel. V Solnogradu je zbolel nadškof in kardinal Katschthaler. Vsled njegove visoke starosti je položaj opasen.

Evharistični shod na Dunaju. Z ozirom na mnogoštepa vprašanja od raznih strani naznanja osrednji odbor za lavantinsko škofijo za zdaj sledeče: Cerkev na Dunaju, odločena Slovincem, ki bodo prišli na evharistični shod, je fračiškanska cerkev blizu sv. Stefana v I. okraju, torej v sredini mesta. V njej bodo imeli Slovinci svoje pobožnosti in svoje govore, pri katerih naj bi bile zastopane sorazmerno vse slovenske škofije. — Zaradi prireditve posebnega vlaka iz lavantinske škofije se zdaj še ne more nič določnega povedati, ker še ni znano število udeležencev; zagotovljena pa je polovična vožna cena.

Pol ure pozneje sta stala Zefa in gospod Jurij pred predsednikom.

„Kaj hočete pri meni?“ je godrnjal gospod deželni predsednik.

„Predstaviti sem vam hotel, ekscelenca, svojo nevesto, saj ste blagovolili ukazati, da se moram v teku dveh tednov poročiti z osebo, ki mi bo izročila vaše cenjeno pismo.“

„Jaz njegova nevesta?“ je hropela Zefa, „gospod grof, lepa hvala za takega capina!“

„Molčite!“ se je zadr predsednik, potem je pa vprašal: „Kdo vam je pa izročil pismo?“

„Ta-le ženska“, je zdihoval Šterbak.

Zdaj je pa tudi grofa nehala strogost. Dobri mož se je prijel za trebuh in začel se je smejati, da je bil rudeč in višnjev.

„Glej ga, hudičevega dekleta, torej me vendar ni ubogala!“ je rekel predsednik, „ne, tako hudo, Šterbak, vas pa vendar nisem hotel kaznovati. Ono pisemce bi vam bila imela izročiti vaša prejšnja nevesta. Ker se je pa morda sama sramovala, je bržkone naprosila to ženo. Poberite se izpred mene takoj! Poravnajte celo zadevo s Francico Paflinovo, glede katere velja moj neizprosni ukaz! Ako ne, tedaj ostane pri kazni.“

Šterbaku je bilo, kakor bi se mu bil odvalil težak kamen, urno se je pobral iz predsednikove hiše ves srečen, da se mora poročiti s Francico.

Skesano je prosil Francico odpustitve, za svojo nezvestobo in dekle mu je rado odpustilo.

Dva tedna pozneje je bila poroka in oba sta bila srečna.

na na poštnih vlakih za vse, ki se bodo z župnijskim spričevalom izpričali, da grede na evharistični shod. — Zaradi stanovanj se bo, kadar bo število udeležencev iz cele škofije znano, poskrbelo, da bodo Slovinci, kolikor je mogoče, blizu svoje cerkve dobili stanovanja. Kdor se hoče evharističnega shoda udeležiti, naj se takoj zgleda pri svojih dušnih pastirjih. Druga navodila se bodo potem dala pravčasno.

Zrakoplovec Franc Renner umrl. Dne 1. m. je umrl v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu znani zrakoplovec Franc Renner v 45. letu svoje starosti. Bil je prvi v Avstriji, ki je konstruiral vodljiv zrakoplov in je žel takrat mnogo priznanja. Zrakoplovstvo ga je pa potisnilo v revščino, v kateri je sedaj po daljši bolezni umrl. Zapušča številno družino.

Zastopnik sv. očeta pri evharističnem kongresu. Sv. oče je pooblastil kardinala Van Rossuma za svojega legata in za predsednika evharističnega svetovnega kongresa, ki se vrši meseca septembra na Dunaju.

Zrelostni izpiti na gimnaziji v Mariboru se vrše v naslednjih rokih: pismeni od 10.—14. junija, ustmeni (predsednik gimnazijski ravnatelj v Ljubnem, Matej Kurz) ob dneh 9., 10., 11., 12., 13. in 15. julija.

Tekmovalno vojaško streljanje gimnazijcev v Mariboru. Dijaki višjih dveh razredov mariborske gimnazije — blizu 100 vrlih fantov — so se tekom pol leta vsled trajnega vežbanja v domobranski vojašnici in na strelišču že tako navadili na vojaško puško, da jo znajo sukati skoraj kakor pero! Prihodnjo sredo dne 5. t. m. pa bodo javno pokazali, kako znajo streljati; priredi se namreč za nje tekmovalno streljanje na dobitke. Odkorakali bodo, s puško na rami, omenjenega dne ob pol osmih zjutraj od gimnazije, v spremstvu domobranske vojaške godbe, na vojaško strelišče, kjer se bo potem vršilo ostro streljanje. Med tem bo svirala godba. Ob 11. uri se bodo najboljšim strelcem dobitki razdelili. Slavno občinstvo ima ves čas prost pristop k tekmovalnem streljanju, da se prepriča o strelnih uspehih gimnazijcev. Vsi tisti pa, ki so pripravljani narediti dijakom posebno veselje, so naprošeni, da posvetijo strelcem kak dobitek ali kak prispevek za njega nabavo; darila sprejema gimnazijsko ravnateljstvo do torka zvečer.

Moč katoliških društev rokodelskih pomočnikov. Ob 60letnici Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov na Dunaju je poročal slavnostni govornik Schmitz iz Solnograda, da obstoja zdaj 1221 katoliških društev rokodelskih pomočnikov, ki imajo 210.000 članov. V 875 težajih poučujejo 13.815 učenec, v 380 hospicijih se je prenočilo in prehranilo 96.068 potujočih rokodelskih pomočnikov, kar je stalo 70.105 K.

Trializem jih straši. Najnovejši bavbav, ki plaši naše Nemce, je trializem. Če kak pristen nemško-nacionalen zagrizenec to besedo le sliši, mu že vrtajajo lasje. In vrsta nemških junakov, ki so šli v boj na tega zmaja, je že precejšnja. V prvi polovici meseca junija se bo še zdatno pomnožila. Nemški listi poročajo namreč, da se vrši v prvi polovici meseca junija v Gradcu veliko zborovanje, ki se bo bavilo s trializmom. Junakov-govornikov je priglavljenih toliko, da mora biti konec trialističnega „litverja“, magari če bi imel sedmero glav. Rohneli bodo proti trializmu: kranjski grof Barbo, prof. Helfl, Hofmann-Wellenhof, Kraft in Marekhl.

Kregarjev častni večer. V četrtek zvečer so priredili ljubljanski somišljeniki S. L. S. gospodu Kregarju časten večer, ki se je sijajno obnesel. Bil je prava manifestacija naše misli, slavlje poštenja, ki se ga tudi tako umazano blato, kot je liberalno, ne prime.

Liberalci so hoteli, kakor izvemo iz povsem zanesljivega vira, prirediti Erženu, ki je igral napram gospodu Kregarju in drugim tako častno in neomadeževano vlogo, sijajen slavnostni večer. Za govornika je bil naprošen dr. Kukovec. Na programu je bila tudi tesnejša združitev štajerskih in kranjskih liberalcev.

Novakova milijonska zapuščina. „Zeit“ poroča iz Berolina: Neki vojak 107. pešpolka v Lipskem z imenom Maks Henker je podedel 6.000.000 mark. Pred par dnevi je dobil uradno sporočilo, v kateremu se mu sporoča vesela vest. Maks Henker je rojen v Hohensteinu pri Chemnitzu, kjer ima še pet sester in bratov, ki so tudi podedelovali vsak po šest milijonov mark. Ta denar so podedelovali po nekem dotedanjem sorodniku, ki se je pred več leti izselil v Afriko. Ta sorodnik se je imenoval Marko Novak, je bil trgovec z živino in je zapustil 160.000.000 mark. To „malo“ svotico dobi 25 dedičev, ki vsi žive na Nemškem.

Tretji mednarodni kmetijsko-zadružni kongres se vrši dne 21. in dne 22. junija v Baden-Baden. Prvi kongres Mednarodne zveze kmetijskih zadrug, ustanovljene leta 1907, se je vršil leta 1907 na Dunaju, drugi leta 1908 v Piačenci. Na dnevnem redu letošnjega kongresa so med drugim sledeče točke: Sprememba pravil, da se omogoči tudi izvenevropskim zadružnim zvezam pristop. Zadružne revizije. Zadružni pouk in izomika. Razvoj in izkušnje na polju zadružno-centralne kreditne organizacije. Zakupne zadruge v kmetijstvu. Preskrbovanje ravninskih dežel z elektriko s pomočjo zadrug. Razdelitev kmetij s pomočjo zadrug. Predavali bodo najodličnejši zadružni strokovnjaki.

Največji trg s prašiči je v Cikagi v Severni Ameriki. V enem dnevu je bilo prignanih 87.716, v enem tednu čez 300.000, v enem mesecu čez 1.000.000 in v enem letu okroglo 9.000.000 prašičev na trg. — Drugi največji trg je v Kansas-City v državi Kansas v Severni Ameriki. Tam je bilo prodanih v letu 1907 2.933.700 prašičev.

Na Hrvaškem ustanavljajo mažarske šole. Glasom najnovejših poročil iz Zagreba je ustanovila na Hrvaškem uprava ogrskih državnih železnic v kratkem času 12 novih mažarskih šol, na katerih muči 90 učiteljskih moči 4298 hrvaških otrok. Kar pri nas Schulverein, to dela na Hrvaškem uprava ogrskih državnih železnic. Značilno za hrvaške razmere!

V nedeljo 9. junija vsi na Cinžat!

Za „Slovensko Stražo“ je nabrala gospa Marija Kolar v Mariboru 6000 obrabljenih znamk; zavodni rođoljubkinji pristrčna hvala!

Skandal na Ruskem. „Nowoje Wremja“ objavlja skandalozno dejstvo, da je bil Kačkovski, šef tajne policije, za časa revolucije tajni izdajatelj revolucijskega lista. Denarna sredstva je dobival iz policijskega fonda. Krtačne odtiske je skoro vedno sam Kačkovski bral.

Zdravilna moč elektrike. Dandanes je mnogo na živcih oslabilih ljudi, pa le malokateri ve, kam se mu je obrniti. Učenjaki, profesorji, izjavljajo, da je izborna sredstvo zoper oslabiljenje živcev elektrika in sicer enakomiren galvanični tok. Priporoča se, da bi bilo zdravljenje električnim potom znano vsakemu bolnemu. Nudi se sedaj prilika, kajti vsak dobi lahko zastoj in brezplačno 80 strani obsegajočo, ilustrovano knjigo, vsebujočo zdravljenje potom elektrike. Le deset vinarjev za pošto je treba postati, drugače se pa dobi knjiga brezplačno. Za ženske je drugačna izdaja. Kogar to zanima, naj piše na: „Elektro-Vitalizer zdrav. zavod“, Budimpešta, VI., Theresienring 7, Mezzanin 174.

V laseh so si...

Konkurenca med Südmarko in Heimstatt, v sprotja med privandranimi, vsaj deloma vernimi nemškimi lutrovcami in za krščanstvo brezbriznimi ex-politicis lutrovskimi domačini, lokalna negotijasja, osebna antagonija, koristolovstvo, nemoralnost vsega gibanja, vse to je vzrok, da je prišlo v St. Ilju v Slovenskih gorah, tam kjer je nemško prodiranje rodilo najznačilnejše tvorbe in napelo vse sile, do hudega razdora med Nemci. In večerajšnji dan se je vršil v znamenju tega nesoglasja med šentiljskimi Nemci.

Kmalu po treh popoldne so se zbrali v lutrovski gostilni „Niederwald“ šentiljski protestantje, da se razgovore o nameravani zgradbi cerkve. Raški protestantske cerkve so dve, oziroma kar tri struje v St. Ilju. Ena za cerkev, druga proti, potem so pa še oni, ki so za cerkev ločeni: eni so za cerkev pri St. Ilju, drugi pa nižje proti Pesnici. K temu zborovanju, ki je bilo strogo zaupno, niso pustili drugih kot vabljeni evangelišarje. Govornika onih, ki so proti gradbi cerkve, niso pustili na zborovanje in ga niso potem, ko je po dolgih konferencah smel v dvorano, pustili govoriti. V znamenje protesta so potem vsi njegovi somišljeniki z znanim Hornickym na čelu demonstrativno odšli v Südmarkhof. Proti cerkvi so zlasti domači lutrovci, ker se boje stroškov za cerkev, pastora in njegovo družino, katere bi morali protestanti sami nositi, ker Südmarka noče nič prispevati. Na tem zborovanju je govoril dr. Albani iz Lipnice. Nasprotstvo je tako veliko, da od onih, ki so ostali v „Niederwaldu“ ni šel potem nihče v Südmarkhof.

Drugo zborovanje se je vršilo ob 5. uri popoldne v Südmarkhofu. Po kratkem pozdravnem nagovoru načelnika Gordona je imel pastor Mahnert iz Maribora daljše predavanje. V začetku svojega govora je opisoval globoke vtise, ki jih je dobil lanskega leta povodom zborovanja protestantov v Dortmundu na Vestfalskem. V verzih je opeval navzočnost mnogoštevilnih protestantov od Belta do Adrije, od Königsberga do Hermannstadta, od Krkonos do Tanusa, kjer počiva v hrastovi krsti Bismarck. In potem je opisal s poetičnimi besedami v dolgih verzih vtise, ki jih je dobil, ko je prvič videl Bismarcka. Ubogi protestantski Svabi v St. Ilju seveda niso razumeli teh Mahnertovih verzov, četudi so široko odpirali usta. Pričakovali so bržčas in najrajše bi pač bili videli, če bi jim bil pastor Mahnert povedal, kdaj bodo zopet dobili kakšno podporo. Mladenič iz Wildona mi je šepnil na uho: „I hob ihn gor nit verstonden!“

Rekel je nadalje, da teče že več tisoč let Drava (to smo mu vsi verjeli) po pranemskih tleh mimo pranemškega Pohorja(!?). Omenjeni Wildonec tega ni mogel verjeti, ker mi je rekel: „Dort san jo windische Poheranzen!“ Mahnert, Mahnert, kam si zašel! Priporočam ti, da prečitaš Weissovo knjigo o avstrijski zgodovini, ki se uči v šolah, in govoril boš drugače!

In rekel je dalje: „Hier im Unterlande haust ein treudeutscher Stamm, umhüllt von der unersättlichen windischen Meute!“ Če bi to tudi ne bila gr-

da hujskarija, se vsekakor ne sliši prav nič lepo iz ust človeka, ki hoče biti omikan.

Nadalje je opisal tri največje nemške može. Kot prvega je imenoval skromnega wittenberškega meniha dr. Martina Lutherja, „mit seinem lauterem, kindlich-reinen Herzen.“ Oho! Zakaj pa Mahnert neki ni povedal, da je odpadnik menih Luther izval bil iz samostana nuno Katro Bor, ki jo je po svoje poročil?

Rekel je nadalje, da je bil Martin Luther tisti velmož, ki je osvobodil nemški narod „vom römischen Joche“, a ni povedal, da je ravno Luther posredno zakrivil tridesetletno vojsko, ki je ugrabila milijone človeških žrtve. Rekel je tudi, da je Luther zapečatil svoje pobožno življenje „mit einem seligen Tode“ — ni pa nič omenil o tem, kar sta Lutherov lastni sluga in pa protestant Cöchläus tri leta po smrti Mart. Lutherja pod prisego izjavila, „da je prvi vzdignil vinjenega Lutherja iz tal v posteljo, ter da so ga drugega dne našli obešenega nad vratmi!“

Kot drugega nemškega velmoža je opisal, seveda v verzih, ki jih je dobil pri raznih novejših nemških pesnikih, Schillerja. Kot tretjega največjega duševnega velikana je pa slavil, seveda tudi v pesniški obliki, Bismarcka, ki je posadil nemštvo na „prvi prostor pod solnce.“ Tu pa zopet ni povedal Mahnert, da je ravno Bismarck zakrivil kulturni boj na Nemškem, ki je za vse čase kulturna sramota.

Mahnertov govor ni bil v celoti nič drugega, kot nepretrgano vnevanje zoper „slovenski narod in zoper katoliško cerkev. Sreča le, da ga navzoči protestantski Svabi niso razumeli, ker je bil veliko previsok. Izlil se je v besede: „Deutsch sein heisst lutherisch sein!“

Govorili so zatem še razni govorniki, ki pa niso vedeli veliko povedati. FraiB, Gordon in drugi so se pač trudili vneti ljudi za Heimstatt. Druge nesreče ni bilo.

Štajersko.

Maribor. Pri večerajšnji tekmovalni dirki v Gradcu je dobil zrebec Antal gospođ Kirbiša tretje darilo. Dirvalo je 18 konj in je vspeh Antalov zato tem lepši.

Maribor. Glasbeno društvo vabi na vrtni koncert, ki se ob ugodnem vremenu priredi dne 5. t. m. zvečer na vrtu Narodnega doma s polnoštevilnim orkestrom.

Maribor. Tekoči teden boste pobirale gospa Pušenjakova in gospa Pograjčeva pri naših rođoljubih prispevke za našo pođružnico „Slov. Straže.“ Prošnjai cenjenih dam, ki se boste obrnile do Vas, se pridružujemo tudi mi: Dajte, žrtvujte za našo narodno stvar! Naš pesnik je pel: „Odpri srce, odpri roke!“ Mi dostavljamo, sicer nekoliko bolj prozaično: odpri mošnjček in naj ve levica ravno tako kakor desnica, da si dal mnogo!

Zgornja Poljskava. Danes, dne 3. t. m., je umrl po dolgi, mučni bolezni gospod Ferdinand Schlosser v 41. letu svoje starosti. Bil je vedno vnet in zavreden Slovenec in katoličan, kar je zlasti dokazal za časa svojega županovanja. Lani je moral vsled neizprosljive jetike odložiti to čast in letos je podle gel boleznii. Pogreb vrlega ranjkega se bo vršil v sredo jutraj. Lahka mu zemljica! Žalujoi sprogi, materi in bratu naše sožalje!

Pragarsko. („Nedostojnost“ pragarskega sodruga.) „Zarja“ se je pred 14 dnevt menda prvič spomnila Cirkovčanov, in cirkovškega gospoda kaplana; prvim se prilizuje, kaplana pa napada ter mu očita nedostojnost, klerikalno nestrpnost in samolastnost, ker je pri pogrebu Janeza Orloviča, posestnika in železniškega delavca na Pragarskem, vsem pogrebecem glasno povedal: „Rudeča barva ne bo rajnemu prav nič pomagala!“ Par sodrugov je hotelo namreč izzivati z velikimi, rudečimi trakovi, ki so bili na krsti zraven venca ter so najbrž izražali tisto „soglasno mnenje vseh ljudi, da tako lepega pogreba še ni bilo v „Cirkovici“, recte v Cirkoveah. O ljubi socialdemokrat na Pragarskem, ki si se drznil zapisati: „Če umrje kmet iz klerikalnega društva, se še ne zmenijo zanj ob pogrebu“, si tacuisses! Poslušaj! V Cirkoveah ve vsak haloški pastir, da je znak žalosti črna, ne rudeča barva. Čemu torej tisti velikanski rudeči trakovi, o katerih ste se na Pragarskem pripravili, ali bi jih nosili ali položili na krsto? Ali so tako imenitni vsled začnelega napisa ali vsled starosti, ker ž njimi dražite pri vsakem pogrebu v sosednih župnijah. Ali so iz tako dragocenega blaga? Menda ne, ker so signalne zastavice železniških čuvajev najbrž iz ravno take tkanine. Kaj ne, oni rudeči trakovi bi naj pričali, da je bil rajni socialdemokrat, ker ste „počastili“ „sodrugia Orloviča“, ki je prejel v bolnici v Gradcu in na svojem domu sv. zakramente. Vidite, on je to storil prostovoljno v svoji huđi boleznii, vi ste se pa večinoma neprostovoljno udeležili pogreba, ker je bilo brzojavno naročeno. In vi hočete zaničevati pogrebe pri „klerikalnih“ cirkovških društvih? Malo prej je umrla ubožna stara dekla v Sikolah; pri njenem pogrebu res ni bilo rudečih oguljenih trakov, pač pa smo videli krasne svilene trakove. Vaš venec z rudečimi vrtnicami ali rudečim makom je kaj priprost, menda velja 2 K, venec „klerikalnega“ društva v Cirkoveah stane več kot desetkrat toliko. Zakaj je bil torej pogreb vsled tistih kričečih, a že zamaza-

nih rudečih trakov po vaši sodbi najlepši? Samo radi barve ali še tudi radi tega, ker je imel ta ali pa oni sodrug nove hlače ali kapo? Ne bodite smešni, ako v svoji zavidljivosti niste hoteli videti na Pragarskem sprevođa rajne Marije Lorgar, sprevodni-kove soproge, ki je bila štiri dni prej pokopana v Cirkoveah. Ne poznate pogrebnege voza, ne marate slišati prijetnega petja izurjenih pevcev, ali je mesto vaše „Zarje“ vam mrak padel na oči, ko je bilo pri tem res najlepšem pogrebu toliko gospođ v črnih žalnih oblekah? Ker je vam, socialdemokratom, le rudeča barva vse, vse drugo pa nič, boste menda pri kakšnem pogrebu okoli Pragarskega kmalu nastopili v rudečih hlačah, rudeči bluzi in rudeči kapi; to bo res najlepši pogreb za — vas sbrdruge! In katoliško kmečko ljudstvo bo gotovo „soglasnega“ mnenja, da takega pogreba še ni bilo v Cirkoveah in vsi bodo obžalovali vas, socialdemokrate, čemu niste že prišli k pogrebu rajnega Orloviča v — rudečih uniformah. In cirkovski kaplan Zorko je nedostojen in nestrpen? Ali morebiti že od tedaj, ko ni zahteval nikake odškodnine od ubožnih delavcev na Pragarskem, ko se je ubil polovnjak pri skladišču in se je razlilo več vina po tleh. Dostojen je seveda tisti sodrug na Pragarskem, ki se toliko truđi, da ne bi ta ali oni železniški delavec dobil odškodnine in podpore v boleznii, ki obklada voznike in delavce z najgršimi psovkami. Zato se je res začelo pri kmetih jasni povsod, kjer ne berejo „Zarje“, mračiti se je pa začelo vedno bolj pri vas sodrugih, ki imate mesto zarje le mrak, to pa vsled vaše lastne nestrpnosti in nevoščljivosti. Le vprašajte delavce na Pragarskem, koliko morajo trpeti brez potrebe, a ne brez vaše krivde. Mi se ne čuđimo, ako se v stroji držnosti pragarski sodrug „šteje za izobraženega človeka“, jako pa dvomimo o njegovi resnosti, ker izziva celo „pri resnem veličanstvu smrti.“

Šmarje pri Jelšah. Od binškošne sobote do trojiške nedelje popoldne smo obhajali pri nas evharistiški misijon, ki so ga z veliko vnemo in nenavadno obilni udeležbi vodili č. gg. Zdravljč, Birk in Zorko. Pomagali so č. gg. kapucini iz Celja in dušni pastirji sosednih župnij. Bil je to nepričakovano lep, veličasten praznik za vso obširno Marijino župnijo, obhajan v čast božjemu Zveličarju, pelikanu-jagnjetu v evharističnem letu kot priprava na 16. in 17. t. m. pri nas se vršeo sv. birmo. Naravnost impozantno se je razvila sklepna procesija, kakor je Šmarje pač še ni kmalu videlo, na okrajni cesti proti Škaletu. Bila je prelepa ljudska slavnost.

Luče. Kdor je pameten, tisti sam spozna, kaj resnica velja. In kdor bere naše liste in liberalne, takoj spozna, da je resnica edino pri nas doma. In kdor drugače trdi, je ravno tak, kakor tisti stari „lisjak“, ko je hotel biti glavlar gosak. Če pa kdo tega ne verjame, naj pa „Narodnega Lista“ štev 22 v roke vzame in tam bo bral, da liberalci bi le klofuzo rad jal. Ker za vino nobenih dokazov ni, so mu namesto tega klobase na misli. Zato je zopet zalkical juhej in v „Narodni List“ zapisal: „Jej, jej, jej! Kako smo se smejali Lekšetovi klobasi v „Straži.“ Vemo, da k vinu spada klobasa, in zato rečemo, preberite vsi „Narodni List“ in pa „Stražo“ in sleherni se bo prepričal, kdor še ni popolnoma vdarjen s kurjo slepoto, kakor so tukajšnji dopisniki „Narodnega Lista“, kdo „ne more ovreči glavnih očitaj“, to je prvo, kar povemo. Drugo pa rečemo, da nobeden pravi kristjan ni, ki čuhovnike po časnikih sramoti. In naj prodaja zdaj blago na metre, ali pa vino na litre, fige, roziče ali pa žganje na poliče, Zato na znanje vzemite si vsi, da Lekše se za vas dosedaj nič zmenil ni, ker vedite, vaš smeh bo rodil večji njegov vspeh! Zakaj vaše zabavljanje po krčmah, vaš smeh in pa — Majduškine solze! Vse to toliko zaleže pri poštenih, pametnih ijudeh, ki Lekšeta poznajo, kot lanski sneg, katerega smo celo v gorah komaj za seme dobili. Samo pazite, da se pri nekaterih smeh v jok ne spremeni, kakor se je Breclju, ki je svoj čas tudi v časopise pisal, pa potem zapuščen tožil: „Osel je, kdor v časnike piše, on le suho krapo molze, čakajo naposled ga solze.“ Ali razumete to? Tolste krave ste molzli v svojem času, in če boste naprej tako delali, pa še suhih ne boste imeli. Kdor tega ne spozna, pri njem pameti ni doma! —

Koroško.

Zitaravas. Slovesna otvoritev Društvenega doma se vrši dne 23. t. m. z velikim mladeniškim shodom. Natančen spored se naznani pravočasno.

Primorsko.

Laški ogleduh. V Pontablju je bil aretiran kot ogleduh tehnični vodja vodno-električnih naprav Peccon, Anton Vuerich. Od nekega avstrijskega vojaka je skušal dobiti načrt nove trdnjave. Vojak je pa obvestil o tem vojaki oblast. V dolocenem času je on prišel s stražmojstrom karabinerjev na dogovorjen kraj po načrt. Nekoliko v stran je bilo opaziti več kmetov, ki so pasli živino. Avstrijski vojak je prišel in se je približal Vuerichu. Mahoma so prihiteli pa ti kmetje in z revolverji v rokah napovedali obema Lahoma aretacijo. Vuericha so prijeli, stražmojster je pa ubežal čez mejo. Za njim so oddali več strelav, pa ga niso začeli. Kmetje so bili namreč preoblečeni — orožniki.

Loterijske številke: Dne 1. junija 1912.

Trst	17	26	7	36	22
Linc	37	44	77	67	24

Schlüter-kruh

redilen, lahko prebavljiv, okusen, ostane dolgo svež, lep kruh in cen. Izdeluje 14

pekarna Berner

Koroška cesta, filialka v Tegethoffovi ulici.

Za birmo! Svet se čudi!

nad veliko, krasno in ceno izber obuval vsakega izdelka in barve, ki jo nudi edino le največja zaloga in izdelovalnica obuval **Stefan-a Strašek-a v Celju** Kovaška ulica št. 3.

Moč in življenje

pomenja poraba enakomerne-galvaničnega toka za oslabele človeški organizem. Učenjaki in strokovnjaki se strinjajo v tem, da tvori galvanična električna sredstvo, s katerim se uspešno odstranjuje splošna slabost živcev, trganje po udih, neoralgija, motenje vsled v prebavljanju, nespečnost, glavobol, občna oslabelelost, malekrynost in razne bolezni žensk. Hočete Vi spoznati to zanimivo zdravljenje? Na željo vam pošljemo

zastonj in franko

80 strani obsegajočo bogato ilustrovano knjigo, brez vsake obveznosti če nam le pošljete eno znamko za 10 vin. Za jako zanimivo knjigo, vsebujočo dragocene navete, nam bodete zelo hvaležni.

Elektro-Vitalizer, zdrav. zavod Budimpešta, VI. Terez-kört 7, Messanin 174.

Ordinira ob delavnikih od 10. do 1. in ob nedeljah in praznikih od 11. do 1. ure.

Coupon za knjigo

Elektro-Vitalizer zdrav. zavod, Budimpešta VI, Terez-kört 7, Messanin 174.

Prosim pošljite mi zastonj in poštine prosto knjigo o modernem elektr. zdravljenju (Priložen je 10 v. znamka)

Ime
Naslov

To se izrež!

Za ženske posebna knjiga.

136

Zahvala.

Povodom prebitke smrti in pogreba našega preljubljenega očeta ozir. starega očeta in strica gospoda

Ivan Blatnik-a,

posestnika in gostilničarja,

se iskreno zahvaljujemo vsem ki so dragega rajnega v času dolgotrajne bolezni obiskovali in v tako obilnem številu na zadnjem potu spremili, zahvaljujemo se nadalja za od vseh strani nam izraženo sočutje in za darovane vence.

Prav posebno pa se zahvaljujemo preč. g. duhovnikom, župniku Irgelnu, kaplanu Širec in župniku Zamudi iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici, nadalje Vranski požarni brambi in slav. pevskemu društvu (Vranska-Vila)

Ločica-Vransko, 29. maja 1912.

Žalujoči ostali.

Hotel Trabesinger

v Celovcu

Velikovška cesta

št. 5

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja, zajamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

Liniment mazilo,

najboljše sredstvo, če si hočeš odstraniti potenje nog. — Cena 3 krone (tudi v znakah). Pošilja franko.
Mestna lekarna pri c. kr. "Orlu" v Mariboru
Glavni trg tik rofovža.

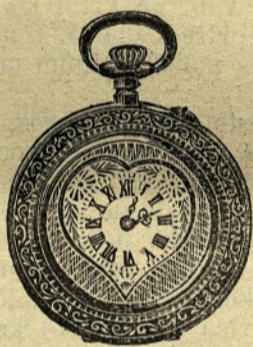
Le pristna s to le 61

varstveno znamko

Rösler-jeva voda za zobe

je najboljša za zobe. Dobi se povsod. Steklenca 72 h.

Svoji k svojim!

Botrčki in botree! Za sv. birmo

pripočam najlepša darila kakor: ure, zlatino, srebrnino, verižice, uhane, zaponke, priveske, prstane z demanti, brilante in drugimi kamni. Vse po najnižjih cenah.

Za ženine in nevestice poročne zlate prstane ter ženitovanjska darila po najnižjih cenah.

ZALOGA: OČAL, NAOČNIKOV, DALJNOGLEDOV ITD.

Naročite cenike!

Zastonj!

Poštine prosto!

R. Salmič : Celje : Narodni dom.

Varstvo proti požarom!

Ako hočete mirno spati, krijte strehe z asbestnim škrliljem

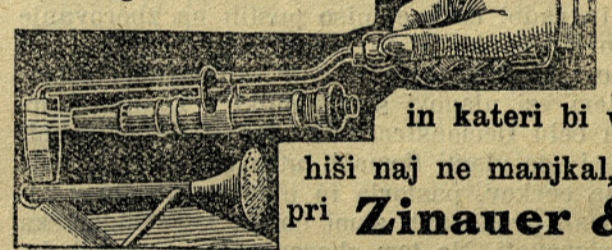

ki je štirikrat lažji od opeke, zelo ličen, trepen in ne drag.

ZAJEC & HORN, betonsko podjetje, Ljubljana.

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg stoječa slika

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

281 **Sv. Jakob v Slov. go.** Cena s svincem in navodilom samo 5 K. Pošilja se po povzetju. Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača!

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4 $\frac{1}{2}$ %, proti tri mesečni odpovedi po 4 $\frac{3}{4}$ %. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsacega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5 $\frac{1}{4}$ %, na vknjižbo in poroštvo po 5 $\frac{3}{4}$ % in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitve gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 K. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izvenzaj praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.